

[Kirsten Madsen]

middage og morsomme aftener. Vi synes faktisk, at der er andre ting, som skatteydernes penge kunne bruges bedre til.

Rosing (S):

Som bekendt er Grønland medlem af Nordisk Råd, og repræsentanter for Grønlands hjemmestyre vil deltage i de forhåbentlig spændende og perspektivrige diskussioner i Oslo i næste uge.

Jeg hæftede mig især ved, at Nordisk Ministerråds kultur- og undervisningsministre har indskærpet vigtigheden af at give Vestnorden en særlig prioritet inden for det nordiske samarbejde. Dette er vigtigt, især på det kulturelle og uddannelsesmæssige område.

Det er glædeligt, at fiskeripolitikken, hvor vi jo har sammenfaldende interesser inden for det nordiske samarbejde og i forholdet til det europæiske samarbejde, stadig er på dagsordenen i Nordisk Råd.

Det er mit inderlige håb, at den flotte nordiske enighed, der herskede under Riokonferencen om forvaltning og bæredygtig udnyttelse af havpattedyr, herunder hvaler, også vil danne grundlag for de diskussioner, der skal være herom under sessionen i næste uge.

Endelig vil jeg appellere til den danske delegation om at have i tankerne i Oslo, at 1993 er FN-året for oprindelige folkeslag. Den danske regering har allerede i sin tiltrædelseserklæring givet klart udtryk for sin vilje til at give den fjerde verdens folk en særlig støtte i deres bestræbelser på at opnå kulturelle og politiske rettigheder. Grønland har opnået disse rettigheder gennem hjemmestyret; Norge, Sverige og Finland er i færd med at udmønte disse rettigheder for samerne, som udgør et distinkt kulturelt og etnisk befolkningselement i Norden. Der er derfor al mulig grund til, at Nordisk Råds session i år markerer FN-året og udtrykker sin solidaritet med verdens oprindelige folkeslag.

Ministeren for nordisk samarbejde og Østersøspørgsmål (Kofod-Svendsen):

Jeg vil gerne begynde med at takke for de mange positive og engagerede indlæg, der er fremkommet.

Jeg skal ikke kommentere hvert enkelt i detaljer, men vil holde mig til nogle overordnede synspunkter. Dog vil jeg ikke undlade at give

den faktuelle oplysning, at de beslutninger, jeg har redegjort for, er truffet af de nordiske statsministre, og de er jo ikke truffet efter den 25. januar 1993; vi har et lidt større tidsperspektiv. Det vil jeg ikke mindst minde den konservative ordfører om. Det var jo hr. Poul Schlüter, der var statsminister i november 1992, hvor der blev truffet principielle beslutninger om visse ændringer. Jeg skal ikke brodere meget på det, men det har været præmisserne, jeg har måttet forholde mig til.

Jeg har været ivrigt lyttende, som jeg også indledte med at sige, og ikke mindst har jeg lyttet til de efter min mening gode og rigtige argumenter for, at parlamentarikere og ministre sidder sammen i Nordisk Råd, og at vi bevarer den model. Det synes jeg er forstandigt, og jeg vil meget gerne henvende mig på de rigtige steder og viderebringe de gode argumenter for, at vi bevarer denne unikke model. Det var hr. Engell, der spurgte direkte om det, andre har været inde på det samme, og hermed mener jeg at jeg har tilkendegivet min indstilling.

Jeg synes også, at jeg har placeret disse tanker i en lidt større tidsramme. Jeg vil naturligvis ikke bare referere, hvad der er blevet sagt her, men også klargøre, at der ligger gode argumenter bag. Mon ikke jeg hermed har udtrykt mig sådan, at alle har forstået, hvordan jeg vil arbejde videre med dette spørgsmål?

Det næste mere principielle spørgsmål drejer sig om budgettet. Hvornår får vi parlamentarikere i Danmark mulighed for at behandle en finanslov? Det gør vi i august måned, hvor regeringen fremsætter forslag til finanslov. Jeg synes faktisk, at det var meget godt at have en parallel tidshorison, således at budgettet for det nordiske samarbejde blev lagt frem til videre parlamentarisk behandling i august måned, så vi også kørte behandlingerne tidsmæssigt parallelt.

Statsministeren har netop givet tilsagn om, at de nordiske parlamentarikere kan udfylde budgetrammen gennem det forslag, som jeg har redegjort for i dag, og som jeg nu efterfølgende har sat tidsramme på.

Jeg synes, at hr. Enggaard meget smukt udtrykte, at vi altså må ind i et virkelig konstruktivt samarbejde. Der er en ramme, og der er en vældig parlamentarisk udfordring i at udfylde denne ramme, men naturligvis i en dialog, og det er rigtigt, at det er samarbejdsministeren,